

Ірина Смоленська студентка другого курсу ФАОТ. Біографія її вміщується в кілька рядків: народилася в 1961 році на Ворошиловградщині, закінчила десятирічку, вступила до інституту. Член обкому ЛКСМУ, член комітету комсомолу інституту. Цього року на XXV обласній комсомольській конференції обрана делегатом XXIV з'їзду ЛКСМУ.

Розповідь про неї читайте в номері.

(Див. 2 стор.)

Солдаты, солдаты,
Окопы стали рвами,
Позарастали ивой,
Вот-вот уйдут из глаз.
Солдаты, солдаты,
А Родина за вами,
Россия, Россия
Надеется на вас.
Солдаты, солдаты,
Идите и летите,
Не так давно лежала
Земля в крови.
Солдаты, солдаты,

Россию берегите,
Россия жить не может
Без любви!
Глядит на нас Россия
С высокого порога,
Мы к ней прильнули
сердцем.
Как к берегу волна.
Солдаты, солдаты,
Ведь нас в России много,
Ведь нас в России много,
А она —
Одна!
Олександр ПРОКОФ'ЄВ.

□ ДО ДНЯ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ТА
ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ

Могутній щит Батьківщини

Настанову В. І. Леніна про те, що революція повинна вміти себе захистити, стала основоположною в діяльності нашої партії по зміцненню обороноздатності країни. Про це свідчить історія Радянських Збройних Сил. Ще на зорі Радянської влади, даючи відсіч іноземним інтервентам, наша армія продемонструвала високі бойові і моральні якості, глибокий патріотизм, повсякчасну готовність захистити священні рубежі Батьківщини. Хто не знає славетних комармів і комдивів громадянської — Фрунзе, Тухачевського, Будьонного, Блюхера, Ворошилова, Чапаєва! Революція висунула молодих, талановитих командирів, бійців, сильних своєю свідомістю і пролетарським гнівом до експлуататорів та завойовників.

Незабутні в історії нашого народу героїчні сторінки Великої Вітчизняної війни. Вічною славою покрили себе воїни-герої, цілі військові підрозділи у битвах під Москвою, Сталінградом, на Курській дузі, при звільненні України, Білорусії, прориві блокади Ленінграда, в Малоземельській епопеї.

Наша армія — армія народу, вона черпає могутність з його джерел і користується великою народною любов'ю. Кращих з кращих трудові колективи рекомендують для навчання у військових училищах, багато сил старші товариші докладають до виховання своїх молодих колег у дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Чільне місце у підготовці юнаків до служби в лавах Збройних Сил займає військово-патріотична робота в колективі нашого інституту. Багато роблять тут ветерани Армії і Флоту, Великої Вітчизняної війни, кавалери бойових нагород, нині працівники інституту В. М. Говоров, М. В. Архипов, Г. М. Шульман, В. І. Черній. Офіцери, що прослужили в Армії і на Флоті 25—30 років, вони активно виступають перед молоддю з бесідами, розповідями про бойові і мирні, але завжди такі нелегкі, будні армії.

Чималу допомогу ветеранам подають комсомольські організації енергетичного та радіотехнічного факультетів.

Значну роботу провели активісти ДТСААФ, працівники кафедри фізвиховання в ході огляду-місячника військово-патріотичної роботи, присвяченого 64 річчю Збройних Сил СРСР. Зокрема, серед викладачів і працівників кафедр проведені змагання з військово-прикладних видів спорту, в гуртожитках, на кураторських годинах читали лекції, проводили зустрічі з ветеранами Армії і Флоту. Заходи місячника відзначались масовістю і цікавою програмою.

Але ще немало належить зробити. Треба активніше сприяти високій популяризації спорту, залучити всіх викладачів і студентів до участі в спортивних змаганнях, ще ширше і змістовніше проводити військово-патріотичну роботу.

Наш народ, як і народи всього світу, бажає миру, активно бореться за нього. Ми, говорячи про В. І. Леніна, «...взявшись за мирне будівництво, будемо продовжувати його безперервно. В той же час товариші, будьте насторожі, бережіть обороноздатність нашої країни і нашої Червоної Армії, як зіницю ока».

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 7 (44)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 19 лютого 1982 року.

Ціна 1 коп.

На належний рівень

Днями на факультеті автоматики та обчислювальної техніки відбулися відкриті партійні збори з порядком денним: «Завдання партійних організацій по морально-вихованню студентів».

Доповідь і виступаючі підкреслювали, яку велику роль у вихованні юнаків і дівчат відіграє особистий приклад комуніста. І тут треба назвати комуніста О. П. Стахова, який, не дивлячись на велику зайнятість, багато сил та енергії витрачає на громадську роботу.

Необхідно вимогливіше запитувати в комуністів, щоб вони не тільки брали участь в науковій роботі, але проводили велику виховну роботу, проявляли активну життєву позицію.

Асистент кафедри АСУ В. В. Басов наголосив, що в особливих комплексних планах необхідно більше уваги приділяти ідеологічним і моральним питанням виховання студентів і суворо вимагати їх виконання.

Важливу роль в моральному вихованні відводиться сумлінному ставленню до збереження соціалістичної власності.

Необхідно суворо наказувати тих студентів, які псують державне майно.

Не всім добре складаються справи в гуртожитках, деякі студенти відмовляються виконувати свої обов'язки. В зв'язку з цим потрібно виробити правила поведінки студентів в гуртожитках.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

У своєму виступі доцент кафедри АІВТ П. А. Молчанов підкреслив, що місячник оборони — масової роботи, який зараз проходить, відіграє помітну роль у військово-патріотичному і моральному вихованні студентства.

Доцент кафедри хімії Г. П. Котлярова звернула увагу комуністів факультету на кураторську роботу.

Значну роль у моральному вихованні студентів відіграє громадська думка, щоб кожний антигромадський вчинок широко обговорювався на комсомольських зборах.

В. ОСІПЧУК,
наш кореспондент.

Іти в авангарді

Нещодавно на машинобудівному факультеті відбулися партзбори. На них розглянуто питання про підсумки зимової сесії, авангардної ролі комуністів, комсомольсько-профспілкового активу в житті факультету. З доповіддю виступив В. Ф. Анісімов.

У доповіді і виступах

тою студентів. Треба відзначити, що науковий рівень робіт зріс, але ще не всі студенти охоплені НДРС, ще невисокий коефіцієнт трудової участі. Багато випускників вважаються учасниками НДРС, а насправді вони працюють по госптемі.

На жаль, науково-студентські конференції, де найяскравіше проявляються здібності молоді, проходять на невисокому рівні. Студентів доводиться заставляти йти на конференцію, а це, звичайно, недогляд викладачів, які не змогли прищепити молоді інтерес до цих заходів.

Треба рішучіше питати з комуністів, які погано вчать, негідно поводять себе, ставити перед адміністрацією інституту питання про відрахування тих студентів, які з року в рік «провалюють» сесії і все ж «умудрилися» добратися до 4—5 курсу. Більше уваги треба приділяти роботі кураторів, рішучіше питати їх за погане виконання своїх обов'язків, регулярно заслуховувати звіти.

Е. ТАРАН.

НА КАФЕДРАХ ВУЗУ

ВИМОГА ЧАСУ

ДІЛОВІ ІГРИ В КУРСІ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ

В «Основних напрямах економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» відзначено, що розвиток математичної теорії, підвищення ефективності її використання в багатьох прикладних інженерно-економічних і соціальних завданнях — найважливіша проблема в галузі суспільних і технічних наук. Розроблення цієї проблеми тісно пов'язане з розширенням і поглибленням математичної підготовки випускників вузів. Тому перед викладачами математики стоїть важливе завдання — вчити студентів якісніше та надійніше.

Протягом вивчення всього курсу вищої математики студенти мають ясного розуміння зв'язок навчального матеріалу зі спеціальністю, бачити, де і як можна застосувати набуті знання. Це стане можливим, якщо студенти стануть не просто вивчати визначення, правила і теореми, а постійно будуть бачити зв'язок математики з актуальними проблемами науки і техніки.

Належить прищеплювати студентам смак до науко-

во-дослідної роботи, вчити їх оволодівати сучасним математичним апаратом, невід'ємною частиною якого є теорія моделювання складних систем. В теорії та практиці моделювання широко застосовується ймовірно-статистичні методи. Оскільки накопичення знань, надбаних при невеликій самостійній участі студентів, не є стійке і якісне, то для оволодіння ймовірно-статистичними методами студент повинен виконати значний обсяг робіт, що охоплює основні методи статистичного опрацювання спостережень і побудови регресивних моделей.

Як показує наш досвід, ймовірно-статистичні методи засвоюються набагато ґрунтовніше і якісніше, якщо цю роботу проводити не у формі традиційного розрахунково-графічного завдання, а у формі ділової гри.

На кафедрі вищої математики нашого інституту спільно з співробітниками виробничого об'єднання «Термінал» розроблена ділова гра «Статистичне моделювання та оцінка параметрів складної системи»,

скорочено ДИСМ.

Ділова гра проходить так.

На організаційному етапі потік студентів оголошується науково-дослідним сектором. Лектор виконує роль керівника сектора і головного консультанта, асистенти — його замісники та консультанти з окремих питань. Кожна академічна група оголошується науковим відділом, начальники відділів призначаються лектором. Науковий відділ ділиться на 4—5 науково-дослідних груп (НДГ), які в свою чергу складаються з керівника, старшого інженера, одного-двох інженерів і техника. Учасники ділової гри знайомляться зі своїми обов'язками, регламентом виконання робіт, системою заохочень та покарань. Кожний учасник освоює свою роль згідно інструкції. Проводиться комплекс партійно-політичних заходів. Створюється редколегія, члени якої, окрім своїх основних обов'язків, висвітлюють хід ділової гри у стінній пресі. Оголошуються умови соціалістичного змагання між відділами. Підготовчий етап полягає

в тому, що на лекції викладач створює проблемну ситуацію, яку студенти аналізують під його керівництвом. В результаті студенти приходять до необхідності побудови регресивної моделі складної системи. Під керівництвом викладача студенти попередньо словесно і аналітично формують проблему. Лектор повідомляє список літератури і контрольні питання для підготовки до основного (головного) етапу. Підготовка полягає в засвоєнні необхідного матеріалу за конспектом лекцій, підручниками та монографіями, в осмисленні проблеми, виробленні остаточного її формулювання, в пошуках способу вирішення. Цю другу частину підготовчого етапу студенти виконують у вільний від академічних занять години.

І. В. КУЗЬМІН, ректор інституту, професор,
Ю. Ф. ПАНОВ, генеральний директор виробничого об'єднання «Термінал», М. Р. ВАЛЬД-МАН, доцент, Н. Ю. ФУРДЯК.

(Закінчення в наступному номері).

Жила-була ялинка

Природа, природа... А якщо бажано висловитись науково — то екологічне середовище. Ми не беремо на себе сміливість твердити, що саме цим терміном користувались деякі відповідальні особи, яким доручено було розробити план перенесення насаджень, щоб звільнити площу під будмайданчик майбутнього адміністративного корпусу інституту. Та це не так уже й важливо. Зауважимо лише, що план розроблений, затверджений, залишалося лише виконати його.

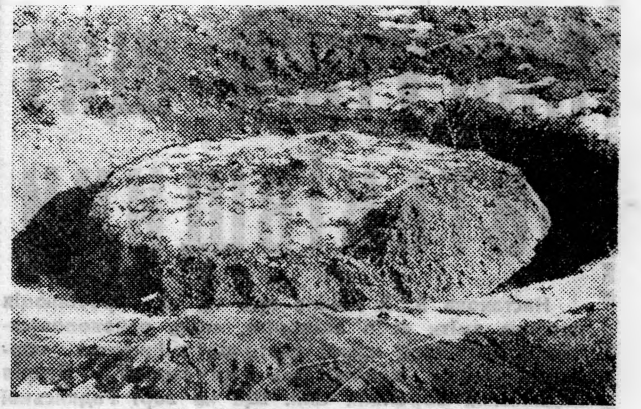
І тут ті самі відповідальні особи раптом згадали, що інститут не має ні потужної техніки, ні робочих рук у достатній кількості. Отож, на думку деяких товаришів, об'єктивні причини знайдені, і тепер вони спокійно проходять повз підготовлені до пересадки, а потім без жалю зрубани дерева... (див. фото — внизу).

Заради істини треба сказати, що працівники адміністративно-господарчої

частини дещо зробили — пересадили кільканадцять дерев. Та, мабуть, половинчатість в роботі притаманна і керівникам, і виконавцям. Жила-була ялинка біля Вінницького політехнічного... Тепер вона перенесена на інше місце, до інженерно-будівельного корпусу. Чи ж виживе вона в нових умовах?.. (Див. фото вгорі).

С. БУЖКЕВИЧ.
Фото О. Суворова.

В КІЛЬКА РЯДКІВ

ПРИЧЕТНІСТЬ

В минулому році ми навчалися на підготовчому відділенні. І треба сказати, що група підбралася хороша, ми встигли здружитися, добре розуміли один одного. Думається, вона лишилася такою і надалі, більше того, хороші якості хлопців і дівчат розвинулися б, примножилися. Та на жаль, надалі, після того, як нас зарахували студентами, групу «розбили», розкидали в інші колективи. І що ж сталося? Тепер наново треба створювати колектив, звикати до нових людей, а всіх нас, як і раніше, тягне до старих товаришів, а вони вчаться в інших групах.

На наш погляд, хороша група на курсі — це рідкість, і мало з них доходить до кінця навчання без конфліктів. Отож, колективом, який уже склався, здружився, виробив систему загальної працездатності, треба дорожити.

Н. БАЖАН.

З вікон аудиторій, де ми навчаємося, видно, як швидко ростуть корпуси будівель. Це стають до ладу навчальні корпуси, гуртожитки, їдальня, впорядковується наше студентське містечко. Ми знали, що значна частка цієї праці належить студентам. І коли настала зима екзаменаційна, і студентам, які працювали на цих будовах, треба було скласти екзамени, по допомогу звернулися до нас, слухачів підготовчого відділення.

Більшість юнаків і дівчат вже працювали на будівництві, отож радо відгукнулися на пропозицію. Закіпіла робота, жвава, з вогником.

Відзначилися на підготовці до будівельних робіт профілакторію Сергій Горшок, Віктор Поліщук. Добре працювали Валерій Шліхецький, Леонід Пукай, Анатолій Подоляк, а на роботах по впорядкуванню їдальні попереду йшли Олександр Дрозд та Віктор Моравський. Гарно зарекомендували себе Анатолій Адаменко та Олександр Бондар. Якщо уже цим хлопцям щось доручити, то можна бути впевненим, що виконають вони все в строк і з відмінною якістю. Тільки так і повинні працювати ми, майбутні студенти Вінницького політехнічного.

М. ЗАСЯДЬОВК.

Редактор В. ВІТКОВСЬКИЙ.

на творчість. Бо їй — знаю! — нелегко. Окрім прямого обов'язку — вчитися — є комсомольські та громадські доручення. Вона — член комітету комсомолу інституту, де відповідає за агітацію та пропаганду знань серед студентів. А штаб зустрічаємо на коридорах. Все ж більше болить їй за комсомольську роботу, за її проблеми...

— Бути делегатом — це й посада... — каже вона. — Неспокійна посада, бо пов'язана з відповідальністю

ІРИНКА,
ІРИНА,
ІВОНЬКА...

□ РОЗПОВІДАЄМО ПРО ДЕЛЕГАТА

П ОЗНАЙОМИЛИСЯ ми з нею досить-таки звично: по редакційному телефону. Досі не зустрічалися. Правда, чув, що дівчина — член бюро обкому ЛКСМУ, на обласній комсомольській конференції обрана делегатом XXIV з'їзду комсомолу України. Ясна річ, честь велика. І вірю — дісталася вона Ірині Смоленській, другокурсниці факультету автоматики та обчислювальної техніки Вінницького політехнічного інституту нелегко і не випадково. Заслужила! Аякже, в комітеті комсомолу ще задовго до обласної комсомольської конференції почали відбирати і обговорювати кандидатури делегатів. Зі зборів первинних комсомольських організацій стали надходити характеристики. Відбирали скрупульозно: враховувалося все — показники у навчанні, громадський та науково-дослідний роботи. Вимагалось, щоб при обговоренні не вдаватися до заштампованих фраз, сухих висловів. Конкретно і об'єктивно — таким був принцип! Десь за тиждень зупинилися на прізвищах чотирьох молодих людей, ділові та чисто людські якості яких найбільше відповідали вимогам.

Серед них — студентка Ірина Смоленська.

Біографія її небагато красномовними деталями і зовсім вільно вміщується в кілька скупих рядків: народилася 1961 року в Комунарську на Ворошиловградщині, закінчила десятирічку, поступила до інституту. Чому саме до політехнічного? Посміхається: вік автоматики і техніки — це ж цікаво! До того ж, порівняно молода галузь науки, роботи тут — непочатий край! Скажете, а чи не надто претензійно. Ні. Ірина вірить в себе і, звичайно ж, сподівається, до речі, як і кожен з нас, відкрити «свою зірку»...

Відразу ж зауважимо, наукове відкриття — нелегке діло! І похизно було б думати, що стихійне. Розумію, мені заперечать: а яблуко, яке гелнуло на голову Ісааку Ньютону?! Маємо ж закон земного тяжіння.

— Ірино, а ваша думка? — Добре, що яблуко впало саме на голову Ньютону — великого дослідника і експериментатора... Зірвав воно на іншу голову — мабуть, осталося би пом'ятати гулю...

— Вважаєте, вчений проїшов до відкриття певний шлях?

— Так. А яблуко підсумувало знання...

Ірина Смоленська — поки що не Ісаак Ньютон. Скажемо простіше — звичайна студентка. Якщо і вирізняє її щось з-поміж інших, то це — допитливість. Займається науково-дослідною роботою. Тема цікава і зовсім не розроблена: визначення залежності кров'яного тиску хворих від віку. Зараз вивчають історії хвороб кількох десятків хворих, порівнюють. Кажучи словами Ірини, перебувають «на межі відкриття». А чому б власне ні? Є заряд енергії, бажання, знання. Творчий пошук очолюють ентузіасти своєї справи — доцент Михайло Рувимович Вальдман та аспірант Надія Борисівна Дубова. Давайте вірити разом з ними!.. Можливо, ця віра допоможе дівчині, ще більше надихне

трудова справа (організація студентських будівельних загонів) — теж добрий шмат роботи! Член обкому ЛКСМУ — погодиться, і там є над чим попрацювати. Делегат обласної комсомольської конференції і делегат XXIV республіканського комсомольського форуму. Втім, делегат...

— Ірино, як ви розумієте — це звання чи доручення?

Дівчина замислюється. Звісно, важко вперше давати інтерв'ю. Нарешті посміхається — це означає (я вже звик): чекай слів...

— Це — звання... Бо ж дається воно комсомольськими зборами (конференціями) окремим людям — їх, як правило, небагато, але таких називають кращими силами...

— Ви — краща? — Що ви! — відмахується руками. — Я звичайна, як і всі...

Справді, вона «як і всі» — студентка, живемо з нею під одним небом, часто

за комсомольську діяльність...

Нагадаємо: Ірина — член штабу трудових справ.

В політехнічному інституті виник і з кожним роком розвивається почин: «Свій дім — своїми руками!» Все просто: на літні канікули збираються студенти в будівельні загони і споруджують навчальні корпуси, гуртожитки, рідного вузу. Перед сектором агітації та пропаганди, який очолює Ірина Смоленська, складні завдання: по-перше, допомогти відібрати до студентських будзагонів не просто робітників, які б виконували функції «старших куди пошлють», а професійних мулярів, монтажників, газозварників — словом, спеціалістів. Вони є — люди, які прийшли до інститутських аудиторій з виробництва; по-друге, слід звертати увагу на суто індивідуальні риси, які б забезпечували органічне вrostання юнака чи дівчини в студентський виробничий колектив.

Проявила себе, як здібний організатор молоді з перших кроків на ниві комсомольської роботи. Відбулися ті кроки порівняно недавно — минулого року коли формувалася студентський будівельний загін «Івонька». Комплектувався лише з дівчат і мав працювати в одному з радгоспів Кримської області. В комітеті комсомолу зіткнулися з певними труднощами: як підібрати і згуртувати більше сотні дівчат? Попросили Ірину Смоленську: порозмовляй з подругами! ...І загін дівчат вчасно виїде у зону сільськогосподарських робіт. Відтоді Ірина Смоленська займається формуванням студентського будівельного загону «Івонька» — заохочує до нього студенток. Її поважають. Люб'язно називають Іринкою, Івонькою...

— Але ж делегат — це і доручення...

— Справді, — погоджується Ірина. — Доручення представляти свій комітет комсомолу, всіх наших спільчан спочатку на конференції, а відтак — на з'їзді ЛКСМУ... Бути повноправним представником молоді передовсім у комітеті комсомолу інституту, відстоювати їхні інтереси. Скажімо, зараз на часі проблема організації дискотек. Не достає потрібної апаратури, все тримається заки що на окремих ентузіастах... Відсутні серйозні методичні розробки, не вистачає платівок і магнітофонних записів популярних композиторів, чий стиль роботи не суперечить нашим естетичним смакам. Це питання у мене не сходить з порядку денного...

— До речі, в чому вбачає роль молодіжної дискотеки у виховному процесі?

— Пригадується виступ по телебаченню відомого публіциста Віталія Коротича. Він говорив про те, що в радіо-і телебаченні зараз точиться вперта ідеологічна боротьба за розум мільйонів. Музика — не останній засіб в ній. У війні вже є свої вбиті, поранені, полонені... Вбиті — ті, які кинули на вулку буржуазних ідеологів і почали піддаватися в них; поранені — ці на роздоріжжі; полонені — їх більшість, вони піддалися тимчасовому захопленню, цих треба рятувати... Молодіжні дискотеки мають стати школою виховання критичного ставлення до буржуазної естетики... Бо ж, скажемо відверто, є музика, яка нічим не запам'ятовується, подається надто спрощено, супроводиться далекими від етичних норм текстами (скажімо, «Гроші, гроші...» у АВВА) — така музика шкідлива!.. Пам'ятаю про це в процесі роботи.

...Як бачимо, справжнє комсомольське життя (якщо підходити до нього принципово і по-діловому) ставить перед активістом комплекс ПИТАНЬ, ЗАВДАНЬ, ПРОБЛЕМ... А це — школа, в якій гартуються характери.

Ірина Смоленська в цій школі — правохлопець!

Вадим БОРИВСЬКИЙ, наш спеціальний кореспондент.

Фото О. Суворова.